

är prästmötet och stiftsmötet. Vid prästmötet har biskopen de flesta av sina präster samlade omkring sig. Han samlar dem då i högtidlig evkaristi kring domkyrkans altare. Även vid detta tillfälle är koncelebrationen på sin plats. Tillsamman med alla sina präster frambär biskopen den evkaristiska bönen. Vid stiftsmötet finns möjlighet att ännu tydligare manifestera den liturgiska enheten genom att icke blott prästerna utan även de olika lekmanrepresentanterna för församlingarna deltaga i den av biskopen såsom hufvud för hela stiftet ledda evkaristin.

Den uppfattning, som här urgeras vinner så småningom gehör. Stiftsmedvetandet blir allt starkare. Stiftsmöten och andra stiftsorgan äro tydliga bevis härpå. Allt större och större krav ställas på biskoparna som andliga ledare. Så småningom komma biskoparna att se som sin väsentliga uppgift att vara herdar för stiftet i den mening att de framförallt vilja predika och förvalta sakramenten. Men då har också stiftet verkligen blivit icke bara en administrativ enhet utan också en liturgisk enhet.

Bengt Strömberg.

Sammanträde med Nordiska nämnden för Tidegård hölls i Trondheim den 23 juni 1949.

Vid sammanträdet närvaro representanter för samtliga Nordens kyrkor, utom Islands. Från Island hade hälsningar ingått genom kyrkoherde Sigurdur Pálsson. Likaledes hade hälsning ingått från sekr. i Faith and Order Mr. Voss, Groningen.

Nämnden beslöt sammanträda nästa år i Finland, om möjligt i Åbo och förslagsvis 12—15 juni. Det uppdrogs åt professor W. Schmidt att träda i förbindelse med De liturgiska bröderna för att utforma programmet. Det uttalades som önskemål att en serie föredrag skulle hållas av kyrkoherde K. Peters om den gre-

gorianska sångens former. Om möjligt skulle det på förhand översättas till finska. Föredraget skulle åtföljas av demonstrationer. God tid skulle avsättas till övningar, meditation skulle övas och ett samtal, fritt ur hjärtat, upptagas på programmet.

Till bisittare i den liturgiska nämnden för året utsågos: för *Danmark*: professor R. Prenter, Aarhus, sogneprest Dag Monrad-Møller, Oure, Fyen; Mag. art. M. Wöldike och Mag. art. Finn Viderö, med organist Ethan Rosenkilde-Larsen, Roskilde som suppleant samt res.kap. Joh. Eilschou Holm och hjälpprest Per

Aagaard, Aarhus, för *Finland*: professor W. A. Schmidt, Åbo, organist Harald Andersén och dir. cant. Gustaf Pettersson, Helsingfors, pastor Parvio, S:t Caris, kyrkoherde A. Nyqvist, Vasa. För *Island*: soknaprestur Sigurdur Palsson, för *Norge*: sokneprest Otto Irgens, res.kap. Agnar Sandvik, sokneprest Helge Fehn, domorganist Ludvig Nielsen samt pastor Fröhner, för *Sverige*: kyrkoherdarna A. Adell och K. Peters, domkyrko-sysselman Pehr Edwall, kyrkoadjunkt Lars Lindhagen och domkyrkoorganist G. Arnér.

Nämnden beslöt tillsätta en kommitté med uppdrag att i nämndens namn utarbeta och om möjligt utge

ett häfte för de nordiska kyrkorna gemensamma psalmer och koraler. Till medlemmar utsågos: kyrkoherde K. Peters (sammankallande), mag.art. Finn Viderö, pastor Helge Fehn och musikdirektör Harald Andersén. Kommittén skulle söka kontakt även med soknaprestur Palsson.

Nämnden fann det angeläget att om möjligt söka ordna ett sammanträde med konstnärer om gudstjänsten och dess konstnärliga utformning. Till kommitterade utsågos Res.kap. Eil-schou-Holm, mag. Viderö, kyrkoherde Nyqvist, pastor Solberg och kyrkoherde Adell (sammankallande).

A. Adell.

Nordisk Tidebönskonvent i Trondheim 21—25. Juni 1949

For den, der blot een Gang før har været med til et saadant fællesnordisk, kirkeligt Møde, vil den Fællesskabsfølelse paa Trods af alle nationale Ejendommeligheder, den naturlige Maade, hvorpaa man straks falder ind i Helheden, og de virkeligt gode Bekendtskaber, man der stifter, altid staa som noget af et Forbillede for alle andre Slags mellemfolkelige Konferencer.

Og naar et saadant Møde saa kombineres med et Besøg i Trondheim, ja endda holdes i selveste Nidaros Domen, saa kan man næsten være sikker paa, at det vil blive et virkeligt vellykket og udbytterigt Møde, man vil komme til at overvære.

Derfor var det ogsaa med store Forventninger, vi den 20. Juni satte Kursen mod Trondheim, Forventninger, som til Overmaal skulde vise sig

at blive indfrieede. For os, som kom sydfra, var Oplevelserne imidlertid allerede begyndt, længe før vi naaede Trondheim. Jeg selv, som aldrig før havde aflagt Visit i Norge, havde saaledes benyttet Lejligheden til at se paa Oslo om Mandagen og startede saa om Aftenen paa Turen med Dovrebanen nordpaa — og hvilken Tur. Sent vil jeg glemme Kørslen langs Mjøsen og op gennem Gudbrandsdalen med de skovklædte Fjelsider og fossende Elve og Dovres hvide Toppe tittende frem forude. For slet ikke at tale om selve Turen over Dovrefjellene fra Dombås, mens Morgengryet oplyste det majestætiske Øde. Og saa kom endelig Nedturen til Trondheim. Man var atter i beboede Egne, i en hyggelig By midt i et frodigt Landskab og blandt en Befolkning, som man straks følte som